

інвесторів зайняла вичікувальну позицію щодо України, а багато хто з іноземних співзасновників уже створених СП припинив свою діяльність.

Залученню іноземних інвестицій в українську економіку заважає кілька причин: нестабільність політичної обстановки у країні; економічна криза; зростання безробіття; високий рівень інфляції; не конвертованість національної валюти тощо. Крім загальних причин, залученню іноземних інвестицій в Україну перешкоджають слабе інформаційне забезпечення іноземних інвесторів про потенційні можливості інвестування; утрудненість доступу до місцевих кредитів фондової діяльності.

Література

1. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?user=index>.
2. <http://www.minjust.gov.ua/0/7290>.
3. <http://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=23950>.
4. Кривоус В. Угода про Асоціацію України з ЄС: приведення інституційного середовища України у відповідність євродирективам / В. Кривоус // Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції студентів та молодих вчених «Україна в процесі імплементації Угоди про Асоціацію з ЄС» 23–24 квітня 2015 р. – Тернопіль. – С. 120–122.

ПОЛІНА МИРОНЧУК
Науковий керівник:
д.е.н., проф. Куриляк В. Є.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ НАРОЩУВАННЯ ПРОЦЕСІВ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ТУРИСТІВ В УКРАЇНУ

Міжнародний туризм – це туризм в іншу країну, тобто іноземний туризм. Він поділяється на виїзний і в'їзний. Виїзний туризм – це подорож осіб, що постійно проживають в Україні, в іншу країну. В'їзний туризм – це подорож в межах України осіб, що не проживають постійно в Україні.

За економічними ознаками; а саме, в залежності від впливу туризму на бюджет країни і її регіонів, туризм можна поділити на такі форми як активний і пасивний.

Вказані форми туризму знаходять відображення в поділі туристичних зовнішньоторгових операцій на імпорتنі й експортні.

Туристичний імпорт – це ввіз в країну вражень, які супроводжуються одночасним вивозом туристом грошей з даної країни Це пасивний туризм.

Туристичний експорт – це вивіз із країни туристичних вражень, які супроводжуються одночасним ввозом туристом грошей в дану країну. Це активний туризм [1].

В Україні, на жаль, в більшій мірі має місце імпорт туризму, ніж його експорт. В зв'язку з цим країна втрачає великі можливості одержання прибутку і розвитку туризму як одної з самих прибуткових на сьогодні галузей економіки.

Види міжнародного туризму класифікуються в залежності від мети поїздки, термінів, засобів пересування і розміщення, вартості поїздки, вікового складу, сезону та інших ознак. В залежності від цих критеріїв туризм поділяється на декілька видів.

За метою поїздки – рекреаційний, пізнавальний, науковий, діловий [1].

Крім цього, необхідно зазначити, що міжнародний туризм в цілому, та в'їзний зокрема, як і в нашу, так і інші країни, повинен бути нерозривно пов'язаним з розвитком економіки країни в цілому.

Процес прискорення розвитку туризму має відбуватися в нерозривному зв'язку з утвердженням ринкових відносин. Міжнародний досвід свідчить, що саме ринок є найсприятливішим економічним середовищем для функціонування туристичних підприємств. Своєю чергою, підприємства туристичної галузі, орієнтуючись безпосередньо на споживача, покликані відігравати активну роль у формуванні ринкового простору [2].

Складність ситуації в туристичному секторі національної економіки України полягає в тому, що підприємства на сьогодні перебувають під негативним впливом комплексу чинників мега-, макро- та мезосередовища, непередбачуваних за своїм характером.

Це потребує постійного моніторингу ситуації, вивчення методологічних основ і запровадження заходів із формування передумов зменшення сили впливу негативних чинників, ринкових досліджень змін геопросторових векторів туристських потоків з метою швидкого реагування щодо задоволення відкладеного платоспроможного попиту споживачів, розроблення стратегічних заходів відновлення і розвитку туристичної діяльності підприємств на засадах сталого розвитку [5].

Важливим аспектом при формуванні стратегії та розробленні альтернативних варіантів розвитку туризму є вивчення досвіду зарубіжних країн, в яких політика щодо туризму є успішною і спрямована на забезпечення високого рівня конкурентоспроможності національного туристичного продукту. Вибір альтернатив – можливих сценаріїв розвитку туристичної галузі – відбувається на основі оцінки досягнутого рівня розвитку, комплексного аналізу загальносвітових тенденцій, сукупності глобальних та внутрішніх факторів розвитку туризму, конкурентних переваг і факторів, що стримують розвиток галузі .

У результаті аналізу відповідно до проблем і перешкод розвитку туристичної галузі потрібно сформулювати стратегічні напрями розвитку туризму (ключові стратегічні лінії змін, комплекс конкретних заходів), за допомогою яких забезпечується досягнення індикативних показників, критеріїв ефективності реалізації стратегії. Стратегічними напрямками, що передбачають формування високоефективної та конкурентоспроможної туристичної галузі, в Україні мають бути наступні: 1) законодавчий; 2) адміністративний; 3) економічний; 4) організаційний; 5) соціальний [4].

Література

1. Дроздова Г. М. *Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності підприємства. Навчальний посібник*, – Київ, 2004. – 247 с.
2. Мальська М. П., Рутинський М. Й., Білоус С. В., Мандюк Н. Л. *Економіка туризму: теорія та практика. Підручник*. – К.: Центр учбової літератури, 2014. – 544 с.
3. *Розвиток туристичного бізнесу регіону : моногр. / ред.: І. М. Школа; Чернів. торг.-екон. ін-т КНТЕУ. – Чернівці : Кн.-XXI, 2007. – 292 с.*
4. *Стратегічні напрями розвитку туристичної галузі України в умовах фінансової кризи, автори: Бартошук О. В., д.е.н. Зінов'єв Ф. В. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.confcontact.com/2012_03_15/gu2_bartoshuk.php.*
5. *Туризм: реалії та перспективи сталого розвитку. Автор: Мельниченко С. В. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://knteu.kiev.ua/file/MTc=/344519a49a74e01ba891b5467f7c2bc7.PDF>.*

ОЛЕКСАНДР МІНЕНОК
Науковий керівник:
к.е.н., доц. Колінець Л. Б.

ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР СТІЙКОГО ЗРОСТАННЯ У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Світова економічна система перебуває в постійному пошуку важелів оновлення та диверсифікації орієнтирів розвитку. Одним із шляхів, що уможливорює здатність забезпечити стійке економічне зростання є вдоюконалення методології інноваційної активності економіки. Економічне зростання країни залежить і від стану зовнішньоекономічної діяльності, важливою складовою якої є залучення прямих іноземних інвестицій (ПІІ). Одним з можливих механізмів стимулювання цього процесу є надання податкових стимулів інвесторам [1].

Рада Європи оголосила стратегічну мету на найближче десятиліття – зробити економіку Євросоюзу найбільш динамічною, конкурентоспроможною та наукоємною у світі, здатною забезпечувати стійке зростання, дедалі більшу зайнятість населення та соціальну єдність суспільства [4]. Найбільш наближеною до проблем сталого розвитку європейської економіки стала Рамкова програма 6 FP. Сім пріоритетних наукових напрямів досліджень пов'язані з вирішенням соціально-економічних проблем. Відбитком успішності втілення 6 FP можна вважати Німеччину. За розвитком інноваційної активності вона займає перше місце в Європі і одне з перших місць у світі. Показником масштабу такої діяльності є, наприклад, існування понад 400 фірм, що працюють у сфері нанотехнологій, чи 600 фірм – у сфері біотехнологій [3].